

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej, v právnej veci navrhovateľa: **T. H. H. N. X.** štátna príslušnosť V., t.č. miesto pobytu N. 5, B. zastúpený: JUDr. R. S. advokát so sídlom Š. 23, B. proti odporcovi: **Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Hrobákova 44, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. UHCP-90-11/RHCP-BA-CP-R-2007 zo dňa 22.10.2007, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 317/2007-49 zo dňa 20.05.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 317/2007-49 zo dňa 20.05.2009, **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil navrhovateľom napadnuté rozhodnutia, ktorými odporca zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd dospel k záveru, že správne orgány nedostatočne zdôvodnili napadnuté rozhodnutia. Odôvodnenie prvostupňového správneho orgánu nesplnilo zákonom požadované náležitosti žiadnej svojej časti. Správny orgán neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že je navrhovateľ nežiaducou osobou, neuviedol ani číslo a dátum rozhodnutia o administratívnom vyhostení a zákaze pobytu žiadateľa, na ktoré sa odvolal, čo bolo zvlášť dôležité najmä z toho dôvodu, že rozhodnutia o zákaze pobytu boli vydané dve, pričom jedno z nich bolo rozhodnutím krajského súdu zrušené, na základe čoho sa navrhovateľ podľa svojho tvrdenia domnieval, že mu bol zrušený zákaz pobytu a administratívne vyhostenie z územia Slovenskej republiky. Zároveň uviedol, že druhostupňové rozhodnutie nedostatočne a zmätočne odôvodnilo zmenu, ktorou rozšírilo dôvody vyhostenia a aplikáciu § 39 ods. 2, písm. c/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov, nakoľko jeho použitie zdôvodnil iba tým istým dôvodom, ktorý naplnil ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona t.j., že navrhovateľ je nežiaducou osobou.

Podľa názoru krajského súdu aplikácia § 39 ods. 2, písm. c/ zákona o pobyte cudzincov vyžaduje iné zistenia a závery správneho orgánu, ako len neoprávnené zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky, keď motív konania navrhovateľa nenasvedčuje indíciám o ohrození bezpečnosti štátu a verejného poriadku, nakoľko je zrejmé, že navrhovateľ tu zostal iba z dôvodu, že si vytvoril vzťah, ktorý vyvrcholil manželstvom a žije tu spolu so svojou rodinou. Tiež poukázal na skutočnosť, že správny orgán neuviedol žiadne ďalšie dôvody, ktoré by aplikáciu § 39 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona preukazovali a boli s ním v logickom súvisi a objasnili prečo je navrhovateľ nebezpečný pre štát, verejný poriadok, zdravie a práva iných.

Proti tomuto rozsudku podal odporca včas odvolanie a žiadal, aby bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušený v plnom rozsahu. V podanom odvolaní odporca uviedol, že nesúhlasí s tvrdením Krajského súdu v Bratislave, že rozhodnutie o administratívnom vyhostení č. PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005 s platnosťou zákazu vstupu do 27.05.2010 bolo rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14S 142/2005-21 zrušené, nakoľko Krajský súd v Trnave prejednáva ako odvolací orgán iba rozhodnutia o zaistení a umiestnení v Útvare policajného zaistenia v Medveďove. Takýmto rozhodnutím v danej veci bolo rozhodnutie o zaistení č. PPZ-150-2/OCP-BA-AV/2005, ktoré bolo vydané Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava.

Ku skutočnostiam uvedeným v napadnutom rozhodnutí odporca ďalej uviedol, že navrhovateľ bol druhýkrát zadržaný z dôvodu uznesenia Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava pod ČVS: PPZ-285/HCP-SV-BA-MJ-2007, ktorým bolo vznesené obvinenie podľa § 260 ods. 1 (s poukazom na § 207 ods. 1 TP) a bolo voči nemu začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 TP za prečin Marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. c/ TZ. Dôvodom naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia bola skutočnosť, že sa menovaný zdržiaval na území Slovenskej republiky neoprávnene, nakoľko mal udelený zákaz pobytu na území Slovenskej republiky, pričom táto skutočnosť bola potvrdená rozhodnutím o administratívnom vyhostení č. PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005 s platnosťou zákazu vstupu do 27.05.2010, ktoré bolo právoplatné dňa 26.09.2005.

Odporca namietal, že aj keď bolo Okresnou prokuratúrou Bratislava III zrušené uznesenie o začatí trestného stíhania, navrhovateľ má stále platný zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky do 27.05.2010, pretože Krajský súd v Trnave svojím rozsudkom č. 14S 143/2005-21 zo dňa 03.11.2005 zrušil a vrátil na ďalšie konanie iba rozhodnutie o zaistení cudzinca č. PPZ-150-2/OCP-BA-AV/2005, keď na základe uvedeného rozsudku bol navrhovateľ z Útvaru policajného zaistenia PZ v Medveďove bezodkladne prepustený na slobodu dňa 15.11.2005, avšak administratívne vyhostenie s platnosťou zákazu vstupu na územie Slovenskej republiky do 27.05.2010 zostalo naďalej platné.

Zároveň odporca poukázal na skutočnosť, že nakoľko navrhovateľ má platné administratívne vyhostenie do 27.05.2010, preto mu nemôže byť udelený trvalý pobyt na území Slovenskej republiky podľa ust. § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zároveň bol navrhovateľovi povolený tolerovaný pobyt podľa ust. § 43 ods. 1 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov, pričom toto ustanovenie súvisí s rešpektovaním súkromného a rodinného života cudzinca a ten môže na základe takéhoto povolenia aj vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu.

Odporca zdôraznil, že rozhodnutie o administratívnom vyhostení č.p.:PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 je stále platné a súd si zle vyložil dôkaznú situáciu, ktorá mu bola odporcom poskytnutá a preto nebol dôvod na jeho postup podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a §250j ods. 3 O.s.p..

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň poukázal na článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 a zdôraznil skutočnosť, že Európska komisia pre ľudské práva považuje vyhostenie osoby z krajiny, v ktorej má bydlisko jeho blízka rodina za neprimerané.

Vo vyjadrení tiež uviedol, že odporca sa dopustil nesprávneho rozhodnutia už vydaním rozhodnutia č. PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005, ktorým bol navrhovateľ administratívne vyhostený a bol mu určený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 rokov, t.j. do 27.05.2010. Dodal, že vzhľadom na text ustanovenia § 57 ods. 1, písm. b/ zákona č. 48/2002 Z.z. pri vydaní rozhodnutia o vyhostení ani jeden dôvod na jeho vyhostenie neexistoval a vyslovil názor, že už v čase vydania predmetného rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa, boli zo strany odporcu hrubo porušené jednotlivé ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, najmä § 21 – ústne pojednávanie.

Navrhovateľ zároveň zdôraznil nesúhlas s tvrdením odporcu v odvolaní o opätovnom zadržaní navrhovateľa z dôvodu uznesenia Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava pod ČVS: PPZ-285/HCP-SV-BA-MJ-2007, keď dôvodom naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia bola skutočnosť, že sa navrhovateľ zdržiaval na území Slovenskej republiky. Avšak k tomuto tvrdeniu navrhovateľ uvádza, že Ministerstvo vnútra SR, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Bratislava uznesením zo dňa 13.07.2007 zastavilo trestné stíhanie navrhovateľa, nakoľko je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. septembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov na účely tohto zákona sa rozumie nežiaducou osobou cudzinec, ktorý bol administratívne vyhostený alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov policajný útvar udelí prvé povolenie na trvalý pobyt cudzincovi, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky.

Podľa § 39 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt ak je cudzinec nežiaducou osobou.

Podľa § 39 ods. 2 písm. c/ zákona o pobyte cudzincov Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt, ak je dôvodné podozrenie, že cudzinec ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu.

Podľa § 43 ods. 1 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov policajný útvar udelí povolenie na tolerovaný pobyt cudzincovi, ak to vyžaduje rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (§ 32 Správneho poriadku).

Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 4 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie netýka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných priet'ahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si nežadovánil dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutočný stav, a preto jeho právny názor bol predčasný, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa a vrátenie veci mu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a § 250j ods. 3 O.s.p..

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľ dňa 20.06.2007 podal na Oddelení cudzineckej polície PZ Bratislava žiadosť o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č.p.: UHCP-2582-12/RHCP-BA-OCP-Ž-2007 zo dňa 31.07.2007 bola táto žiadosť zamietnutá s tým, že správny orgán dospel k záveru, že žiadateľ je nežiaducou osobou, nakoľko žiadateľovi správny orgán dňa 27.05.2005 určil zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 rokov t.j. do 27.05.2010. Po podaní odvolania zo strany navrhovateľa dňa 09.06.2005 proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky bol rozhodnutím Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR č. UHCP-90-11/RHCP-BA-CP-R-2007 zo dňa 22.10.2007 ako odvolacím orgánom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zmenený druhý odsek výrokovej časti rozhodnutia vydaného Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava, č.p.: UHCP-2582-12/RHCP-BA-OCP-Ž-2007 dňa 31.07.2007 a žiadosť účastníka konania bola podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/, ako aj podľa § 39 ods. 2 písm. c/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov zamietnutá. V ostatných častiach bolo vydané rozhodnutie potvrdené a odvolanie účastníka konania zamietnuté.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odporca poukázal na to, že policajný útvar pri svojom rozhodovaní o žiadosti o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky prihliadal na skutočnosť, že navrhovateľ sa v čase od 19.12.2000 vedome zdržiaval na území Slovenskej republiky neoprávnene. Počas neoprávneného pobytu na tomto území uzavrel dňa 16.02.2001 manželstvo s občiankou Slovenskej republiky a až do dňa 26.05.2005, kedy bol kontrolovaný policajnou hliadkou sa nesnažil o zlegalizovanie svojho pobytu na území Slovenskej republiky. Uviedol, že navrhovateľ nerešpektoval rozhodnutie policajného útvaru č.p.: PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005, ktorým bolo navrhovateľovi udelené administratívne vyhostenie a určený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu päť rokov, t.j. do 27.05.2010. Navrhovateľ sa naďalej vedome neoprávnene zdržiaval na území Slovenskej republiky až do 09.05.2007, kedy bol zadržaný Mobilnou zásahovou jednotkou Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, resp. do 11.04.2007, kedy na Oddelení cudzineckej polície PZ Bratislava požiadal o tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky, ktorý mu policajný útvar dňa 10.05.2007 s ohľadom na jeho súkromný a rodinný život povolil. Konštatoval, že všetky uvedené skutočnosti viedli správny orgán I. stupňa k tomu, aby postupoval podľa ustanovenia § 39

ods. 2 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov, na základe ktorého policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt, ak cudzinec je nežiaducou osobou. Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt policajný útvar prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko. V rozhodnutí zdôraznil, že správny orgán I. stupňa udelil navrhovateľovi povolenie na tolerovaný pobyt podľa ust. § 43 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona, podľa ktorého má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, pričom štátne orgány môžu do tohto zasahovať v súlade so zákonom v stanovených prípadoch, pričom novelizáciou uvádzaného zákona je navrhovateľovi umožnené aj vstupovať do pracovnoprávneho alebo obdobného pracovného vzťahu. V rozhodnutí ďalej uviedol, že dôkazy získané v správnom konaní poukazujú na to, že navrhovateľ nerešpektoval rozhodnutie správneho orgánu, vedome sa zdržiaval na území Slovenskej republiky od 19.12.2000 neoprávnene, počas neoprávneného pobytu na území Slovenskej republiky uzavrel manželstvo s občiankou Slovenskej republiky, ktorá skutočnosť mu mala umožniť zotrvať na tomto území aj naďalej. Z uvedeného konania navrhovateľa odporca vyvodil záver, že tento nedodržiaval zákony platné v Slovenskej republike a preto je dôvodné predpokladať, že bude ohrozovať bezpečnosť štátu a verejný poriadok na tomto území.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán v danej veci si pre svoje rozhodnutie nežadovávajú dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutočný stav a preto jeho právny záver, že navrhovateľ ako cudzinec je nežiaducou osobou, bol predčasný. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že navrhovateľ dňa 16.02.2001 uzavrel manželstvo so štátnou občiankou Slovenskej republiky K. R. N. X. Dňa 26.05.2005 bol navrhovateľ kontrolovaný hliadkou PZ, pričom bolo zistené, že sa na území Slovenskej republiky zdržiava neoprávnene bez platného cestovného dokladu a bez povolenia príslušných orgánov Slovenskej republiky. Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005 bol navrhovateľ administratívne vyhostený a bol mu určený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky na dobu 5 rokov, t.j. do 27.05.2010, pričom odvolací orgán toto rozhodnutie dňa 20.09.2005 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2005. Navrhovateľ bol opätovne zadržaný dňa 09.05.2007 a následne bolo voči nemu na základe uznesenia Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava pod ČVS: PPZ-285/HCP-SV-BA-MJ-2007 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 (s poukazom na § 207 ods. 1 TP) a bolo voči nemu začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 TP za prečin Marenia

výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. c/ TZ. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14S 142/2005-21 zo dňa 03.11.2005 bolo zrušené rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Bratislava, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava zo dňa 27.05.2005 č. PPZ-150-2/OCP-BA-AV/2005, ktorým bolo rozhodnuté o zaistení navrhovateľa dňom 27.05.2005. Navrhovateľ požiadal dňa 11.04.2007 o udelenie povolenia na trvalý pobyt z dôvodu uzavretého manželstva. Správny orgán žiadosti vyhovel a udelil navrhovateľovi trvalý pobyt do 06.11.2007 na základe rozhodnutia č. PPZ-1361-13/HCP-BA-OCP-Ž-2005 zo dňa 10.05.2007. Uznesením Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava pod ČVS: PPZ-285/HCP-SV-BA-MJ--2007 zo dňa 13.07.2007 bolo zastavené trestné stíhanie začaté voči navrhovateľovi za prečin Marenia výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko je nepochybné, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, sa nestal. Dňa 20.06.2007 navrhovateľ požiadal na Oddelení cudzineckej polície PZ v Bratislave o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov. Správny orgán I. stupňa žiadosť navrhovateľa posúdil a dňa 31.07.2007 rozhodnutím č.p.: UHCP-2582-12/RHCP-BA-OCP-Ž- -2007 zamietol žiadosť o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov s odôvodnením, že účastník konania je nežiaducou osobou. Napadnutým rozhodnutím žalovaný správny orgán dňa 22.10.2007 rozhodol o odvolaní navrhovateľa tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zmenil druhý odsek výrokovej časti rozhodnutia vydaného Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava č. UHCP-2582-12/RHCP-BA-OCP-Ž-2007 tak, že žiadosť navrhovateľa zamietol podľa § 39 ods. 2 písm. a/ ako aj § 39 ods. 2 písm. c/. V ostatných častiach vydané rozhodnutie potvrdil a odvolanie navrhovateľa zamietol. Odporca v napadnutom rozhodnutí vyslovil, že navrhovateľ je nežiaducou osobou v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/, nakoľko správny orgán rozhodol o jeho vyhostení a bol mu uložený zákaz pobytu na území Slovenskej republiky a zároveň v spojitosti s ustanovením § 39 ods. 2 písm. c/ uviedol, že navrhovateľ nerešpektuje rozhodnutia správneho orgánu, keď sa vedome zdržiava na území Slovenskej republiky a uzavrel manželstvo s občiankou Slovenskej republiky, čo mu malo umožniť zotrvať na tomto území naďalej. Uvedené konanie navrhovateľa odporca posúdil ako porušenie zákonov platných v Slovenskej republike, z čoho vyvodil predpoklad, že navrhovateľ bude ohrozovať bezpečnosť štátu a verejný poriadok na tomto území.

Odvolací súd uvádza, že je správna námietka odporcu o nepresnosti tvrdenia v odôvodnení napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, že rozhodnutie

o administratívnom vyhostení č. PPZ-150-1/OCP-BA-AV/2005 zo dňa 27.05.2005 s platnosťou zákazu vstupu do 27.05.2010, bolo rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14S 142/2005-21 zo dňa 03.11.2005 zrušené, keď zo súdneho spisu bolo zistené, že uvedeným rozsudkom bolo zrušené rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava zo dňa 27.05.2005 č. PPZ-150-2/OCP-BA-AV/2005 o zaistení navrhovateľa.

Avšak namietaná nesprávnosť v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu nemá vplyv na závažnosť vyššie uvedených dôvodov, preto odvolací súd na základe zistených skutočností v danej veci rozhodol, že bol správny právny záver súdu prvého stupňa, že žalovaný správny orgán nevykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu a preto je predčasný jeho právny názor, že navrhovateľ je nežiaducou osobou, nakoľko uvedené odôvodnil jedine jeho neoprávneným zdržiavaním sa na území Slovenskej republiky, pričom je zrejmé, že navrhovateľ sa na našom území zdržiava za účelom realizácie rodinného a súkromného života a jeho konanie nenasvedčuje možnosti ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku. Odporca neuviedol žiadne ďalšie dôvody objasňujúce, prečo by bol navrhovateľ nebezpečný pre štát, verejný poriadok, zdravie alebo práva iných.

Povinnosťou správneho orgánu bude doplniť dokazovanie v intenciách názoru súdu prvého stupňa, uvedených v napadnutom rozsudku, v súčinnosti s účastníkmi správneho konania. Správny orgán postupujúc podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku je povinný zistiť skutočný stav vo veci, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov, ale aj sám z úradnej povinnosti je povinný si zadovážiť také dôkazy, aby jeho rozhodnutie bolo v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu v zmysle § 46 Správneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c a s § 219 potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská